

Spm. nr. S 1154

Til trafikministeren (21/1 97) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at udarbejde ensartede regler over for kommuner og amter ved etablering af de såkaldte vejbump i forbindelse med anlæg af stilleveje i byområderne?«

Begrundelse

Som det er i øjeblikket, har hver kommune og amt sin måde at etablere disse foranstaltninger på. Dette har ofte bevirket, at vognmænd og navnligt buschauffører, som dagligt mange gange passerer disse vejbump, har fået ryglidelser og andre lignende skader, som i adskillige tilfælde har kunnet tilbageføres til at stamme fra vejbump. Det skal også nævnes, at der findes bump, som virker efter hensigten, og som er brugervenlige. Da disse vejbump er og bliver etableret i stor udstrækning af amter og kommuner, er tiden nu inde til at finde frem til de bedst egnede og dermed lovbestemte over for dem, der etablerer disse foranstaltninger.

Svar (3/2 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Reglerne om udformning og etablering af hastighedsdæmpende bump har i en årrække haft karakter af vejledninger til vejbestyrerne.

Der er imidlertid allerede fra min forgængers side taget initiativ til at gøre disse regler bindende.

Jeg vedlægger til orientering svar på spørgsmål S 1299, stillet af folketingsmedlem Kaj Ikast den 2. februar 1996 i forbindelse med den daværende offentlige debat om bump. (Ikke optrykt her).

På grundlag af drøftelser i og efter indstilling fra vejregeludvalget, hvor både amter og kommuner er repræsenteret, er der udarbejdet udkast til bindende regler i form af et cirkulære til vejbestyrerne. Reglerne i cirkulæret er udformet, så de indeholder bindende funktionskrav.

Cirkulæret har været udsendt i høring, og de modtagne bemærkninger vil blive behandlet i ministeriet, således at cirkulæret forventes at kunne træde i kraft pr. 1. juli 1997.

Spm. nr. S 1142

Til miljø- og energiministeren (20/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om §16, stk. 2, i lov om energimærkning betyder, at en sælger, der ikke kan levere en energiattest i forbindelse med handlens indgåelse, også kan foretage sig en ansvarsfraskrivelse af alle forhold, en senere energiattest måtte indeholde?«

Begrundelse

Loven om obligatorisk energimærkning er et misfoster, der aldrig burde være vedtaget, og såfremt man gennem smarte formuleringer er i stand til at sætte loven ud af kraft, bliver det komplet latterligt.

Det forekommer grotesk og helt ulogisk, at en obligatorisk energiattest kan leveres efter handlens indgåelse, og der foruden gøre sælger fri for ansvar ved hjælp af generelle ansvarsfrihedsklausuler i købsaftalen.

Hvis en sælger på denne måde kan aftale sig ud af en obligatorisk energimærkning, bliver det obligatoriske meningsløst.

Svar (28/1 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det fremgår af lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger, at sælgeren skal sørge for, at køberen er gjort bekendt med energimærkningen inden indgåelsen af salgsaftalen. Hvis sælgeren ikke sørger herfor, kan køberen indenfor en frist lade energimærkningen udarbejde for sælgerens regning; det fremgår også af bestemmelserne, at denne rettilighed ikke ved aftale mellem parterne kan fraviges til skade for køberen.

Bestemmelsen er en undtagelse fra det almindelige princip om aftalefrihed. Bestemmelsen skal beskytte køberen på den måde, at han har sikkerhed for at få relevante informationer om bygningens energiforhold. Herefter har køberen mulighed for at varetage sine interesser overfor sælgeren. Jeg finder således ikke, at formålet bag reglerne om obligatorisk energimærkning kan undergraves ved generelle fraskrivelsesklausuler.

Spørgsmålet, om sælgeren ved aftale med køberen kan fraskrive sig ansvar for mangler,